

A pobyli jsme v Kambaleku asi tři léta, odtud jsme zamířili svou pouť přes Manzi s velkolepými dary od císaře a s asi dvěma sty koní a viděli jsme slávu světa v tolika městech, zemích, osadách a jiných věcech zjevenou, že by to žádný jazyk nedovedl sdostatek vystihnout. Od svátku sv. Štěpána až do Květné neděle jsme pluli po moři Indickém až do Columba, nejslavnějšího města indického, kde se rodí veškeren pepř, co je ho na světě. A rodí se na popínavých keřích, jež se sázejí na způsob vinic všude, a keř nejdříve vyhání hrozny květní, podobné divoké révě, zelené barvy, potom vyhání hrozny plodní, v jejichž vnitřku je červené víno; to jsem vlastní rukou vymáčkal do poháru, užívaje ho jako koření. Potom plody zrají a usychají na stromě, pepř se suší velikým horkem a pak se suchý sráží hůlčičkami, takže padá na plachty a sbírá se.

To jsem viděl na vlastní oči a rukama jsem se toho dotýkal po čtrnáct měsíců. Pepř se nepálí, jak falešně vykládají spisovatelé, ani se nerodí na pouštích, nýbrž v zahradách, a majiteli zahrad nejsou Saracénové, nýbrž křesťané svatého Tomáše, kteří mají v svých rukou správu veřejné váhy pro obchod s pepřem; z tohoto příjmu připadlo na mne jakožto legáta papežského měsíčně sto zlatých fanů jejich měny, nakonec tisíc.

Jest tam kostel křesťanů latinské víry, zasvěcený sv. Jiří; v tom místě jsem se zdržel a vyzdobil jsem kostel skvostnými malbami a učil jsem svatému zákonu. A konečně, převyšuje slávu samého Alexandra Velikého, jež tam vztyčil sloup, já jsem na nejzazším výběžku světa proti ráji postavil kamenný památník a polil jej svrchu olejem, totiž mramorový sloup, na vrcholu s kamenným křížem, určeným, aby tam stál až do skonání světa. A vztyčil jsem jej, posvětil a požehnal za přítomnosti takřka nescíslného množství lidu a do kamene jsem dal vrýti znak papežský a svůj a nápis v písmě indickém a latinském. A přední muži oné země mě nesli na ramenou v nosítkách jako Šalamouna.

1 v Kambaleku nyní Pekingu – 2 Manzi jižní Čína – 4 od svátku sv. Štěpána asi r. 1347 – 5 do Columba Quilon na Malabarském pobřeží Přední Indie – 13 jak falešně vykládají spisovatelé polemika buď proti Odorikovi, jež píše v kap. 16, že na Malabarech je pepřový les, nebo proti interpolaci v textu Milionu Polova, že pepř roste na polích i v lesích (v. vyd. Práškovu, str. 178) – 14 Saracénové muslimové; křesťané sv. Tomáše sv. Tomáš (Didymus) apoštol Orientu, jež prý byl pohřben v Mailapuru u Madrasu – 16 fan vl. fanam, jeho cenu je těžko určit, podle zprávy arabského cestovatele Ibn Battúty ze 14. stol. 100 fanamů činilo 6 dinárů, t. j. asi 6 benátských dukátů – 20 převyšuje slávu Alexandra Velikého narážka na legendární zbudování oltáře nebo sloupu Alexandrova kdesi v Přední Indii (podle Mandevilla u zdi ráje). Existence sloupu Marignolliova je dosvědčena ještě z roku 1662 – 21 postavil kamenný památník Gen. 28,18